

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5Nt/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113010265
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4113010265.8

Uznesenie

Okresný súd Nitra, samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci odsúdeného A. A., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a iné, o návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeným na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 09.06.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného A. A., narodeného XX.XX.XXXX v Y. A., trvale bytom O. Č.. XX, toho času v Ú. E. K. J. F. S. Ž., na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 6T/127/2011, z a m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený A. A. (ďalej len „odsúdený“) podal dňa 05.03.2013 na Okresný súd Nitra „žiadost“ o obnovu konania v právoplatne skončenej veci, pôvodne vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 6T/127/2011. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/127/2011 zo dňa 17.05.2012 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/90/2012 zo dňa 19.09.2012 bol odsúdený uznaný vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený vo svojej žiadosti o povolenie obnovy konania uviedol, že bol odsúdený za zločin, ktorý nespáchal a v žiadnom prípade ho neprijíma, a preto žiadal obnovu konania. Dňa 12.07.2013 bol súdu, na jeho výzvu, doručený návrh na doplnenie podania o povolenie obnovy konania a návrh na vykonanie dokazovania, z ktorých vyplynulo, že odsúdený sa domáhal obnovy konania z dôvodu, že lekárske správy z Fakultnej nemocnice Nitra svedčili o iných, ťažších zraneniach, ktoré súd v pôvodnom konaní nebral do úvahy ako tie lekárske správy zo Zlatých Moraviec, podľa ktorých mal odsúdený utpieť len ľahké poranenia s dobou liečenia 3 až 4 dni. Novým dôkazom mala byť výpoveď svedka K. O., ktorý mal byť očitý svedok incidentu dňa 16.05.2011 od začiatku až do skončenia policajného zásahu, ktorý nebol v pôvodnom konaní vypočutý ani v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom napriek tomu, že jeho výpoveď mohla prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu. Za nové dôkazy, ktoré mohli priviesť nové priaznivejšie rozhodnutie pre obžalovaného boli označené tiež vykonanie rekonštrukcie skutku, znaleckého dokazovania vypracovaním znaleckého posudku znalcom z odboru cestná doprava na posúdenie príčin pádu motocykla a znalca z odboru zdravotníctvo a farmácie, odvetvie traumatológia na posúdenie zranení odsúdeného.

Na verejnom zasadnutí dňa 13.05.2014 bol oboznámený návrh na povolenie obnovy ako aj jeho doplnenie, odpis registra trestov odsúdeného, hodnotenie na jeho osobu z Ústavu na výkon väzby a

Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra, lustrácia v evidencii Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a v evidencii Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, z ktorých vyplývalo, že odsúdený bol osemkrát súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť, pričom v dvoch prípadoch sa na odsúdeného hľadí akoby nebol odsúdený. V evidencii Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky bolo voči odsúdenému evidovaných šesť konaní a v evidencii Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky desať trestných stíhaní. Z hodnotenia z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra vyplývalo, že odsúdený disciplinárne potrestaný, či odmenený nebol, bol u neho zaznamenaný len jeden nedostatok v dodržiavaní ústavného poriadku, a to nezachovávanie zásad slušného správania voči osobám, s ktorými prichádzal do styku. Správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo spočiatku na požadovanej úrovni. Po intervencii väzenského personálu sa tieto nedostatky podarilo u odsúdeného odstrániť a jeho správanie sa stabilizovalo.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/127/2011 súd oboznámil obžalobu, rozsudok, uznesenie Krajského súdu v Nitre, nariadenie výkonu trestu odňatia slobody a správu o nastúpení trestu, z ktorých súd zistil, že odsúdený bol v tejto trestnej veci rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/127/2011 zo dňa 17.05.2012 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/90/2012 zo dňa 19.09.2012 právoplatne uznaný vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Uložený trest odňatia slobody mu bol nariadený dňa 19.09.2012 a do výkonu trestu nastúpil dňa 27.09.2012.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/67/2012 súd oboznámil obžalobu, rozsudok Okresného súdu Nitra a rozsudok Krajského súdu v Nitre, z ktorého vyplývalo, že v predmetnej trestnej veci bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/67/2012 zo dňa 15.11.2012 právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/13/2013 zo dňa 26.03.2013 a uznaný vinným pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a bol mu, po zohľadnení nálezov Ústavného súdu PL. ÚS 106/2012 z 28.11.2012 uložený súhrnný trest odňatia slobody 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol odsúdenému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 6 (šesť) rokov. Zároveň bol zrušený výrok o treste uložený odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/127/2011 zo dňa 17.05.2012 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/90/2012 zo dňa 19.09.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd v zmysle návrhov na vykonanie dokazovania na verejnom zasadnutí vypočul svedka K. O., svedkyňu P. S., svedkyňu A. M., znalca U. O. K. a prečítal znalecký posudok A. Š. D.. Ostatné návrhy na vykonanie dokazovania v povoloacom konaní súd odmietol ako nadbytočné.

Svedok K. O. na verejnom zasadnutí dňa 23.10.2014 uviedol len to, že na miesto činu dňa 16.05.2011 sa dostavil, až keď policajti naťahovali pásy a vtedy už bolo vidieť ako bola motorka bola ťahaná a odtiahnutá k plotu, pretože bolo vidieť ryhu. Uviedol tiež, že policajti s odsúdeným vtedy zaobchádzali ako s vrecom zemiakov, ruky mal zviazané za chrbtom, ležal pri bráne a podľa neho zásah policajtov nebol oprávnený. Svedok vyjadril názor, že nebolo možné, aby odsúdený išiel s motorkou po štrkovej ceste takou rýchlosťou, aby zletel až dolu k plotu, pretože na predmetnej križovatke musel postáť, keďže ona sa nedá vybrať bez toho, aby tam motorkár nezastal. Vzhľadom na odstup času, svedok už nevedel uviesť, kde presne sa motorka nachádzala. Svedok uviedol, že nepočul výzvu na zastavenie zo strany policajtov. Svedok nevedel uviesť akou rýchlosťou išiel odsúdený pred haváriou, kde nastal prvý kontakt s policajtmi a ani čo spôsobilo pád odsúdeného z motorky. Svedok uviedol, že videl štyroch policajtov a záchranárov na mieste činu, ale nepamätal si, či tam bola nejaká osoba v civilnom oblečení. Na záver svedok uviedol, že odsúdený nekládol policajtom odpor, avšak samotný skutok on nevidel. Vypovedal však, že ľudia z dediny, ktorí to videli vraveli, že policajti stiahli odsúdeného z motorky, dobili ho a s motorkou manipulovali, konkrétne uviedol meno M..

Svedkyňa P. S., členka posádky rýchlej zdravotnej pomoci, na verejnom zasadnutí dňa 23.10.2014 vypovedala, že dňa 16.05.2011 išla spoločne s kolegom Z. S. do D. Z. J., nakoľko tam mali nahláseného spadnutého motokára alebo haváriu. Po príchode na miesto bol odsúdený v sprievode policajtov naložený do sanitky. Odsúdený sa sťažoval na bolesť v ramene, mal zranenia na tvári, mal modriny, podliatiny na tvári a uvádzal im, že bol zbitý policajtmi. Policajti jej však uviedli, že odsúdený spadol z motorky. Nakoľko policajti uvádzali, že išlo o haváriu, ona vychádzala z tejto informácie, a nie z toho, čo jej uviedol odsúdený, nakoľko tento javil známky požitia alkoholu. Svedkyňa si už však nepamätala ako jej policajti odôvodnili mechanizmus vzniku zranení odsúdeného, jej sa to však nezдалo. Svedkyňa nevedela uviesť, či v ranách odsúdeného bol prítomný štrk, ako je to typické pri haváriách na štrkových cestách, ani to, kde sa nachádzala motorka odsúdeného. Samotný skutok nevidela. Nespomenula si na to, že by sa policajti dohovárali na tom, čo sa stalo. Pripustila, že ku zlomenine kľúčnej kosti možno prísť aj pádom z motorky. Potvrdila, že väčšinou ku zlomenine kľúčnej kosti prichádza buď spredu alebo z boku, nie zozadu.

Svedkyňa A. M., suseda starej matky odsúdeného bývajúca oproti nej, na verejnom zasadnutí dňa 07.04.2015 vypovedala, že v ten deň videla policajtov ako zostali stáť pri moste a natiahli tam nejaké pásky. Potom počula krik, pričom babka odsúdeného behala a kričala „nechajte ho, nekopte ho, nebite ho, však ho zabijete“. Potom prišla sanitka, ktorá ošetrila odsúdeného. Po incidente asi po dvoch hodinách ona išla za babkou odsúdeného, ktorá jej všetko opísala. Svedkyňa uviedla, že tam boli asi dvaja alebo traja policajti, z toho jeden bez uniformy. Svedkyňa nepočula predchádzajúcu výzvu policajtov na zastavenie odsúdeného, zastavenie motorky nevidela. Svedkyňa uviedla, že odsúdeného do sanitky nakladali policajti, pretože nevládal ísť po svojich, nevedela uviesť, čo mal oblečené, či mal oblečenie roztrhnuté a kde sa po incidente nachádzala jeho motorka, ale po určitom čase, keď vyšla na ulicu, bola motorka tesne pri susedovom plote asi 4 až 5 metrov od mosta. Svedkyňa na záver uviedla, že ona na miesto incidentu nevidela kvôli garáži a tak nevidela žiadny incident medzi policajtmi a odsúdeným, nevidela, že by policajti manipulovali s niečím a ani pád odsúdeného z motorky. Potvrdila, že tesne pred incidentom telefonovala svojmu synovi Z. M.P., že niečo sa v dedine deje, že došli policajti, že asi na niekoho čakajú, lebo naťahujú pásky. Odsúdený vo svojom vyjadrení k tejto výpovedi uviedol, že Z. M. po tomto telefonáte s matkou utekal za ním, aby ho varoval, preto nebola náhoda, že bol pri incidente a videl ho.

Znalec U.. O. K. z odboru cestná doprava, odvetvie technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel, na verejnom zasadnutí dňa 07.04.2015, predniesol závery znaleckého posudku č. 50/2014 v celkovej zhode s jeho písomným vypracovaním, z ktorého vyplývalo, že motocyklista jazdil priemernou rýchlosťou 40 km/h, asi 30 metrov pred príslušníkmi polície, reagoval na dopravnú situáciu, pravdepodobne pokyn príslušníka polície na zastavenie, brzdéním. V čase prejazdu medzi príslušníkmi polície sa odsúdený pohyboval rýchlosťou 10 až 14 km/h. V úrovni príslušníkov polície došlo u motocyklistu, z technicky nevysvetliteľného dôvodu, k strate stability. V dôsledku straty stability, motocyklista spadol na pravý bok. Znalec konštatoval, že motocyklista nemal možnosť zastaviť motocykel pred úrovňou príslušníkov polície, ktorí ho zastavovali. Podľa znalca bola vzdialenosť miesta reakcie motocyklistu na pokyn na zastavenie približne 23 až 34.5 metra, čo zodpovedalo aj výpovediam svedkov A.. O. A. a O. I.. K záverom znaleckého posudku znalec dodal, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z fotodokumentácie, nakoľko miesto činu nebolo zamerané a z nej vyplývalo, že motorka zanechala brzdnú stopu na štrkovej ceste a podľa tejto fotodokumentácie od konca brzdnéj stopy až po miesto, kde sa nachádzala motorka sa táto nešmýkala, pretože nezanechala po sebe žiadne stopy na vozovke. Predmetná brzdná stopa bola, podľa znalca, vytvorená zadným a čiastočne aj predným kolesom, čo znamenalo, že motocykel brzdil, pretože reagoval na nejaký podnet. V mieste brzdnéj stopy sa nachádzali oterové stopy zvyčajne a dosť dlhé, čo znamenalo, že tam bol pohyb osôb. Znalec sa zároveň vyjadril, že stav motocykla nenasvedčoval tomu, že by sa bol šmýkal 3 - 4 metre od miesta pádu, nakoľko pravý bok motocykla nebol natoľko poškodený. Preto bol znalec názoru, že motocykel padol a zostal ležať na konci brzdnéj stopy, teda na konci štrkovej cesty, na úrovni križovatky. Rýchlosť motocykla pri jeho páde bola asi 12 km/h + - 20%. Motocykel začal padať už pri prejazde, spomaľoval, dobrzdňoval a následne došlo k jeho pádu na pravý bok. Znalec sa vyjadril, že miesto činu nebolo zadokumentované ako dopravná nehoda, nakoľko ho obhliadali len príslušníci Obvodného oddelenia policajného zboru, a nie pracovníci dopravnej polície, a tak nebolo na mieste činu nič zamerané a bolo vyhotovených len pár fotografií, ktoré vôbec neboli zamerané na dokumentáciu konkrétnych stôp. Znalec vypovedal, že nebolo možné, aby sa motocykel na konci brzdnéj

stopy pohyboval rýchlosťou 40 km/h. Motocykel počas brzdenia pred vyznačenými stopami nemenil smer jazdy a pohyboval sa priamo. Znalec sa zároveň vyjadril, že rekonštrukcia trestného činu by nenapomohla k objasneniu trestného činu, nakoľko by nebolo možné pri rekonštrukcii navodiť situáciu totožnú so skutkom, nakoľko základné veci, začiatok a koniec brzdných stopy neboli zadokumentované. Podľa názoru znalca sa motocyklista ničomu nevyhýbal a brzdil. Ak by sa niečomu vyhýbal, potom by z motocykla spadol ešte pred úrovňou osôb stojacich na vozovke. Znalec vypovedal, že osoby na vozovke stáli mimo dráhu motocykla a motocykel tak mohol prejsť medzi nimi bez problémov, ak by tieto osoby neroztiahli ruky. Tiež uviedol, že motocykel sa v danom prípade do svojej konečnej polohy nedostal vlastným samostatným pohybom po páde. Znalec tiež vypovedal, že stav motocyklistu, ktorý mal nameraných 2,74 promile alkoholu v dychu bolo zohľadnené v jeho predpokladanom reakčnom čase, ktorý bol 1,5 sekundy a takýto stav motocyklistu má vplyv na jeho motoriku ako aj na schopnosť ovládať motocykel. Reakčný čas osoby neovplyvnenej alkoholom sa pohybuje od 0,8-1,0 sekundy.

Zo znaleckého posudku č. 142/2014 vypracovaného A.. Š. D.E., prečítaného postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku, vyplynulo, že na základe dostupných rtg. snímok nebolo možné sa vyjadriť či sa na rtg. snímkach zo dňa 16.05.2011 a rtg. snímkach zo dňa 17.05.2011 nachádzala tá istá osoba. Znalec v znaleckom posudku skonštatoval, že odsúdený dňa 16.05.2011 utrpel pri páde z motocykla zlomeninu pravej kľúčnej kosti s posunom kostných úlomkov, teda nepriamym násilím pádom na pravé rameno, pomliaždenie v oblasti očnice vľavo s odreninou a odreninu v oblasti čela vľavo na rozhraní vlasatej časti, pomliaždenie v oblasti prednej brušnej steny s odreninou, pomliaždenie v oblasti lopatky pravej bedrovej kosti s odreninou, odreninu v oblasti ľavého lakťa a predlaktia a odreninu v oblasti pravého lakťa, odreninu v oblasti pravej lopatky, pomliaždenie v oblasti pravého predkolenia s odreninou a odreninu v oblasti druhého prsta ľavej ruky, ktoré vznikli šúchaním kože o tvrdú podložku, pádom na zem a neboli spôsobené cudzím zavinením. Podľa znalca ani jedno zo zranení nevzniklo pôsobením vonkajšieho, priameho, aktívneho, tupého násillia, ktoré sú charakteristické pre údery, kopnutia, resp. pôsobením násillia tupým alebo tupooblým predmetom. Zlomenina pravej kľúčnej kosti bola úrazom ľahkým bez zanechania trvalých následkov a ostatné utrpené zranenia boli zraneniami ľahkými s dobou liečenia do 7 dní bez práceneschopnosti a bez trvalých následkov. Na záver znaleckého posudku znalec skonštatoval, že odsúdený dňa 16.05.2011 neuprel nalomenie šiesteho a siedmeho rebra.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra vo svojom konečnom návrhu poukázal na skutočnosť, že ani jeden zo svedkov vypočutých na verejnom zasadnutí nebol priamym svedkom skutku, nakoľko na miesto činu prišli až v čase po skutku, keď už boli na mieste činu natiahnuté policajné pásky. Znaleckým posudkom A.. D. bolo jednoznačne preukázané, že ani jedno z utrpých zranení nejaví charakter vzniku spôsobením inou osobou, teda pôsobením vonkajšieho priameho aktívneho tupého násillia. Preto žiadna z preukázaných skutočností na verejnom zasadnutí nie je skutočnosťou v zmysle § 394 Trestného poriadku. S poukazom na uvedené skutočnosti, obsah prejednávanej veci, osobu odsúdeného, s poukazom na jeho predchádzajúci spôsob života a s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/13/2013, v rámci ktorého bol odsúdenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 6 rokov, považoval prokurátor za zákonný a v plnom rozsahu odôvodnený. Vzhľadom na uvedené navrhol prokurátor návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť.

Obhajca v konečnom návrhu uviedol, že obnova konania nemôže byť zamietnutá vzhľadom na osobu odsúdeného, ale vzhľadom na skutkový stav. Znalec K. v znaleckom posudku jednoznačne potvrdil tvrdenie odsúdeného ako aj svedkov, že s dôkazmi na mieste činu bolo manipulované. Zároveň bolo opomenuté, že vyhodnotenie donucovacích prostriedkov bolo uskutočnené nadriadeným zasahujúcich policajtov, ktorý bol očitým svedkom a tak osobne zainteresovaný na uvedenom zásahu. Preto bolo, podľa obhajcu, jednoznačné, že skutok uvedený v obžalobe sa nestal.

Odsúdený vo svojom konečnom návrhu žiadal, aby súd povolil obnovu konania, vzhľadom na vykonané dokazovanie v konaní o povolení obnovy konania a on mohol preukázať svoju nevinu.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známé, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom

nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Konajúci súd po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí v konaní o povolení obnovy konania a preštudovaní pripojených spisov Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T 127/2011, 6T/67/2012 a 0T/36/2012, zabezpečených a predložených listinných dôkazov, ako aj samotného návrhu odsúdeného, po vyjadrení procesných strán na verejnom zasadnutí skúmal, či sú v danom prípade splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v súlade s ustanovením § 394 Trestného poriadku.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich hodnovernosti, pretože takéto hodnotenie by slúžilo ako podklad pre nové rozhodnutie o vine. Napriek tomu je v tomto štádiu rozhodovania potrebné, aby súd vyhodnotil nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Súd preto v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťovať, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Pod neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz vykonaný síce v pôvodnom konaní, ale s iným obsahom.

Bolo dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe. Z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania nie je rozhodujúce či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce, či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu (R 10/1976). Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť súčasne aj dve podmienky a to, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a tieto skutočnosti samy o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi musia viesť k inému rozhodnutiu, než aké bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie, prípadne ak vzhľadom na tieto nové skutočnosti a dôkazy by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolenie obnovy konania sa súd obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, alebo ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci a ktorá nebola predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa obnova týka. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukazovať novými dôkazmi (naplnenie prvej podmienky k povoleniu obnovy konania). Na povolenie obnovy konania je však tiež potrebné zistiť, či nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme samy o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodňujú iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu bol v zrejmom rozpore s účelom trestu (druhá podmienka k povoleniu obnovy konania).

Súd po vykonanom dokazovaní nezistil žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by vyšli najavo dodatočne, teda neboli súdu skôr známe a ktoré by následne v súlade s ustanovením § 394 Trestného poriadku odôvodňovali povolenie obnovy konania. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/127/201 skonštatoval, že v konaní predchádzajúcom vydaniu prvostupňového súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 6T/127/2011 bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základne skutočnosti. Súd I. stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval v zmysle Trestného poriadku, pričom sa nedopustil takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku. Súd I. stupňa vykonal dostatočne rozsiahle dokazovanie, za dodržania všetkých zásad kontradiktórneho procesu a na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe v súlade s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Vo vzťahu k správnym skutkovým zisteniam a odvolacím námietkam odsúdeného v odvolaní, odvolací súd konštatoval, že spáchanie skutku bolo odsúdenému spoľahlivo a jednoznačne preukázané súhrnom priamych dôkazov - výpovedí príslušníkov Policajného zboru O. I., O. A. W. Z. A. a súhrnom nepriamych listinných dôkazov.

Nové skutočnosti a dôkazy, na ktoré poukázal odsúdený so svojím obhajcom a ktoré nemali byť súdu skôr známe a ktoré mali samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie vo veci, boli preverované v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí. Svedkovia K. O. a A. M., ktorých obžalovaný navrhol v povolvacom konaní vypočuť a ktorých súd aj na verejnom zasadnutí dôkladne vypočul a ktorí mali potvrdiť tvrdenia obžalovaného, že on voči policajtom neútočil a že práve policajti boli tí, ktorí ho strhli z motorky, títo svedkovia popreli, že by takýto zásah policajtov voči odsúdenému naozaj na vlastné oči videli. Obaja svedkovia jednoznačne uviedli, že videli už len to, čo sa dialo, keď policajti robili úkony s obžalovaným. Ani výpoveď ďalšej svedkyne P. S. neposkytla súdu žiaden dôkaz o neoprávnenosti zásahu policajtov voči odsúdenému, ktorý by potvrdzoval obranu odsúdeného, že on proti policajtom s motorkou neútočil. Obhajobou navrhnutý dôkaz vykonaním znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctvo, ktorým sa mal preukázať skutočný mechanizmus vzniku zranení u odsúdeného, súdu tiež neposkytol podklad k tvrdeniam odsúdeného, že zranenia mu mali byť spôsobené príslušníkmi polície. Znalecký posudok vypracovaný A.. Š. D. totiž jednoznačne uzavrel, že všetky zranenia odsúdeného, teda aj zlomenina kľúčnej kosti, ktoré utrpel v deň skutku boli ľahkými zraneniami, ktoré nevznikli pôsobením vonkajšieho, priameho, aktívneho, tupého násillia, ktoré sú charakteristické pre údery, kopnutia, resp. pôsobením násillia tupým alebo tupooblým predmetom, tak ako tvrdil odsúdený, ale boli s najväčšou pravdepodobnosťou spôsobené nepriamym násillím, a to pádom z motorky. V konaní o povolení obnovy konania sa tak nepreukázalo, že by odsúdený bol naozaj fyzicky napadnutý príslušníkmi polície, tak ako to prezentoval.

Pokiaľ išlo o závery znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru cestná doprava, odvetvie technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel U.. O. K. ako aj o jeho výpoveď na verejnom zasadnutí tieto preukázali síce, že motocykel pred pádom brzdlil, pretože reagoval na nejaký podnet a na konci brzdnéj stopy spadol a zostal ležať, nakoľko sa v tom čase pohyboval rýchlosťou 12 km/h + - 20% a následne sa motocykel do svojej konečnej polohy nedostal svojím vlastným pohybom po páde, ale pôsobením cudzej sily, súčasne ale na druhej strane bolo dokázané, že motocyklista sa ničomu nevyhýbal, ak by sa vyhýbal, potom by z motocykla spadol ešte pred úrovňou osôb stojacich na vozovke, bol u neho predĺžený jeho reakčný čas v dôsledku požitia alkoholu (2,74 promile), čo predĺžilo celkovú dráhu na zastavenie vozidla. Závery tohto znaleckého posudku svedčiace obranným tvrdeniam obžalovaného preto napokon nevyhlúčili, že odsúdený by motorkou, ktorú riadil, po požití alkoholu, kedy, čo je notorická skutočnosť, sú zmysly otupené, nesmeroval ako útok na príslušníkov polície. V danom prípade by ani vykonanie rekonštrukcie trestného činu v predmetnej trestnej veci neprinieslo žiadne nové skutočnosti pre nevykonanie dostatočnej dokumentácie špecialistami.

Nesúhlas odsúdeného s vyhodnotením skutku a jeho právnym odôvodnením nie je ani novou skutočnosťou, ani novým dôkazom v zmysle § 394 Trestného poriadku. V súvislosti s namietaným nesprávnym skutkovým stavom, ktorý sa zakladal na rozdielom popise skutku odsúdeným a poškodeným, boli predmetom dokazovania už na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa a súd I. stupňa vyhodnotil tieto rozpory v kontexte ostatných zadovážených dôkazov a v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Súd dospel k záveru, že svedecké výpovede svedkov O., S. W. M., znalca U.. K. a znalecký posudok A.. D. nevnesli do dôkaznej situácie žiadnu zmenu, na základe ktorej bola Okresným súdom Nitra ako aj Krajským súdom v Nitre ustálená vina odsúdeného za zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona. Ani jeden z dôkaz vykonaných v povoloňacom konaní súd nevyhodnotil ako dôkaz skôr neznámy, už v pôvodnom konaní boli ako dôkazy odmietnuté vykonanie rekonštrukcie a pribratie znalca z odboru zdravotníctvo, ktorý by mohol sám o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktorý by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súdu bolo zjavné, že návrhom na obnovu konania odsúdený principiálne sledoval vlastne prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, na základe výpovede svedkov, ktorí mali údajne vidieť, že ho policajti mali z motorky zhodiť a potom zbiť, na základe znaleckých posudkov z odborov zdravotníctvo a cestná doprava, čo bolo v intenciách jeho pôvodnej obhajoby legálne, ale na základe vykonaných dôkazov pred súdom na verejnom zasadnutí, nemohol súd postupovať len tak, že musel návrh na obnovu konania zamietnuť.

Návrh odsúdeného na obnovu konania tak neobsahoval žiadne nové skutočnosti ani dôkazy skôr neznáme, ktoré by vyšli najavo po právoplatnosti rozhodnutia v merite veci a ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli zmeniť pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a o treste. Vzhľadom na vyššie popísané dôvody a absenciu podmienok obnovy konania súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú je možné podať do troch dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Nitra. O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre. Sťažnosť má odkladný účinok.